

Това е източен култ от индуистки произход. Той води начало то си от XV век, когато Шри Чайтания Махапрабху (р. 1486 г.) развива учението му. Той учи, че Кришна е главният Бог – Върховната Божествена Личност и че всеки човек трябва да мине през няколко последователни живота (преараждания), за да се освободи от дълговете, натрупани през живота му. Съгласно закон на кармата, душата е вечна и от това, какви са постъпките на всеки, проявени в дадения живот, ще бъде предопределен начинът на живот в следващите преараждания. Човек може да премине и в по-низша телесна форма в следващия си живот. Телесните форми общо са 8,4 млн. вида. Когато човек се научи да живее според изискванията на Кришна, посочени във ведическата литература, тогава той ще разкъса кръга от раждания и смърт и ще се завърне обратно в духовния свят, където няма повече раждания, нещастия, смърт.

В съвременния си вид *Обществото за Кришна съзнание* е основано от индийския търговски служител Абхай Чаран Де (1896–1977). Неговите почитатели го наричат "Негова божествена милост". Ч. Бхактиведанта Свами Прабхупада*. Посветен в учението на Кришна съзнание през 1922–1931 г. е от своя духовен учител Шрила Сарасвати Госвами, който му внушава и идеята да разпространява в западния свят неговите възгледи. След смъртта на Госвами през 1936 г., Прабхупада започва да издава списанието "Назад към Божественото". От 1950 г. скъсва със светския живот, напуска семейството си и става монах, като приема титлата "свами" (религиозен водач). През 1965 г. напуска Индия и заминава в САЩ. На 18 септември същата година той отива в един от парковете на Ню Йорк, обгледен с шафранена* дреха, сяда под едно дърво, подвил крака по древноиндийски обичай, и започва да възпява Кришна под монотонните звуци на цимбали**. Посрещнат скептично, той намира обаче последователи сред разочаровани и пристрастени към алкохола и наркотиците млади хора, а също сред интелектуалци от художествено-музикалните среди. Сред тях е и известният поет Алън Гинсбърг.

* Дреха, боядисана в жълто.

** Цимбал – струнен инструмент.

Следващата година Свами Прабхупада основава *Международно общество за Кришна съзнание*. След година открива първите храмове в Ню Йорк и Сан Франциско, а след това и в други градове на САЩ. През 1968 г. неговото учение прониква в Европа, където печели много последователи. Четинадесет пъти той прави големи пътувания по света, за да чете лекции. Умира през 1977 г., като оставя редица издателски, търговски и други дружества. Неговото издателство "Бхактиведанта Бук Тръст", създадено през 1972 г., става най-големият издател в света на индийска религиозна и философска литература.

Учението на *Международното общество за Кришна съзнание* е свързано с боготворенето на Кришна като върховен Бог – творецът на духовния и материалния свят. Всички останали богове, включително и Иисус Христос, са негово творение и са едно от неговите "въплъщения". Той е личност, която живее на недостъпна отдалечена планета. На земята бил преди 5000 години.

Спасението на хората е в тяхното възвръщане към Кришна съзнание. За целта те трябва да живеят, да мислят, да пеят, да се хранят, да говорят за Кришна и да се надяват на него, т. е. трябва да спазват строго определен начин на живот. Основните изисквания в него са умиротвореност, себеконтрол, въздръжание, чистота, търпимост, честност, знание, мъдрост и решителност. Важно изискване е неговите последователи да пеят всеки ден 1728 пъти Маха Мантра (Великата Мантра). Всеки последовател на *Обществото за Кришна съзнание* има броеница със 108 зърна*. Шестнадесет пъти дневно той трябва, отброявайки зърната от броеницата, да пее: "Харе Кришна, Харе Кришна, Кришна, Кришна, Харе, Харе, Рама, Рама, Харе Рама, Харе Харе." Това възпяване на бог Кришна е единственият начин за постигане на себерегализация в тази епоха на двугличие и лицемерие (наричана епохата Кали). Мантруването може да бъде индивидуално (джана) и групово (кирбан) медитация, която е съпроводена с музика от традиционните индийски инструменти – барабани и ръчни чинели.

За кришнаитите материята има три форми на проявление – Добро, Страст и Невежество. Ако човек живее според изисква-

* Възщност зърната са 109, но едното от тях, най-голямото, свързва двата края на броеницата и не отброява махамантрите.